

Kiruni znovu na scéně? Ale kdež - ZRAUDA!!!

Listopad, l.p. 925

ájezdní hostinec ve Starém Plzenci, jižní Čechy

„Nemůžu být spokojený. Bohatý jsem, to nepopírám. Na spojení jsem rozhodně neprodělal. Ale smlouvy nebyly dodrženy! Víš, co mě to stálo nervů? Být první v tak nejisté době? Kirunové decimovali východ Čech, byla jen otázka času, kdy první kopyta rozryjou naše jižní Čechy. O jak jsem se modlil. Dokonce i starým dědkům jsem byl obětovat.

Byly to těžké časy a nikdo tenkrát nevěděl, na koho se Štěstěna usměje...“
„Máš pravdu Jošte. Všichni jsme se tenkrát modlili. Nikdo si s těmi čtyřnohými ďábly nedokázal poradit. Tedy až na krále Slavibora. To musíš uznat.“

„Uznat, uznat. Nemusím nic. Co poradil východním? Schovejte se za palisádu a čekejte do zimy. Copak tohle je nějaký boj? Kiruni vypálili každou ves. Odtáhli vše, co naši neschovali za hradby. Král jim vlastně poradil, aby si vlastní zem nechali zplundrovat!“

„Ale Kiruni s prvním mrazem odtáhli, ne?“

„Odtáhli. Ale můžou se zas kdykoliv vrátit, protože nebyli poraženi.

Ne, ne, Pešku. Ty vidíš v králi zachránce, já v něm vidím mazaného podvodníka. Díky Slaviborovi nezbylo východním Čechám nic. Král jim musel „pomoci“, aby přes zimu nezemřeli hladu.

Takhle se dělají spojenci? Necháš jim zpusť zemi a pak je vyhladovíš? Ne, ne, Pešku, Slavibor není dobrodinec.“

„Rouháš se Jošte a jednou tě to může mrzet. Co tě tak žere, že stále na krále nadáváš? Před chvílí si sám řekl, že si špatně nevedeš.“

„Mám právo být naštvaný, protože král nedodržel dohody! Je to lhář a podvodník!“

„Potichu Jošte! Zahráváš si!“

„Vždyť mám pravdu, Pešku. Smlouvu jsme uzavřeli po novu – písemně a s pečeti. Přesně jak to teď dělají všichni. Jasně bylo psáno, co za spojení s králem Slaviborem dostanu. Ten výčet byl tuze dlouhý. Jak by také ne. Riskoval jsem, že se všechny rody jižních Čech postaví proti mně, až veřejně podpořím krále.“

„Pamatuji si na to. Hrál jsi o všechno. Ale vyplatilo se. Jsi teď nejmocnější z jižních rodů.“

„To jo. Ale smlouva nebyla naplněna. Měl jsem dostat tisíc kop zlatáků jako náhradu za ztráty ve válce s ostatními rody. Válka byla. Náklady jsem měl značné. Ale zapláceno jsem nedostal.“

„Ale vždyť víš, že Slavibor má teď výdaje na západě Čech. Určitě své závazky dodrží. Jen musíš být trpělivý, Jošte“.

„Dost jsem se načekal, Pešku. Co když bude muset platit některým rodům na západě Čech a na mě „zapomene“? Já své závazky splnil, to samé čekám od krále.“

Kdyby šlo jen o peníze, tak bych ještě oko přimhouřil a počkal. Ale slíbil mi pozemky u soutoku Úhlavy, Úslavy, Radbuzy a Mže. Je tam tuze žírná zem. Za tu dobu jsem již mohl mít vyklučeno, zaseto a sklizeno. K čertu s králem a jeho dohodou. Kdybych mohl vrátit čas, osobně bych ho zabil, jakmile by vstoupil do jižních Čech“

„JOŠTE Z PŘEŠTIC! Jménem krále tě zatýkám za velezradu!“

Půjdeš s námi, živý nebo mrtvý. Vyber si!“

„Ale, ...“